

Weer of geen weer

Van tijd tot tijd heb ik van die kriebels. Dan hunker ik naar een strandwandeling om me te verliezen in de ruimte van lucht en zee, te laven aan het geluid van de golven. Vandaar het plan om op een zondag in februari te gaan wandelen op Ameland. Maar twijfel slaat toe als we het journaal zien. Volgens weergoeroe Krol draait de wind naar het noordwesten en neemt toe tot hard of stormachtig. Hij voorziet talloze pittige buien, waaruit regen, hagel of sneeuw kan vallen, die gepaard gaan met zware windstoten. Een verstandig mens zou lekker lang uitslapen. We besluiten om het er toch maar op te wagen.

Tijdens de autorit naar de veerdam van Holwerd zien we hoe de nachtlucht geleidelijk kleur krijgt boven het weidse Friese polderland. De zon komt op temidden van okergele schapenwolkjes. Vluchten ganzen doorkruisen de hemel op weg naar hun voedselgebieden. Aan de noordelijke einder hangen stille, zacht lila wolkenbanken. Zie je wel, laat je nooit afschrikken door een weersvoorspelling! Maar tegen de tijd dat de veerboot aanlegt op de steiger van Ameland, gaat het eiland gebukt onder een loodgrijze wolkenlast. De stormwind komt ongeremd aangieren over het vlakke land en voert horizontale ijsregen met zich mee. We besluiten om de bus te nemen naar het westelijke dorp Hollum; even uitstel van executie door weer en wind.

Als we uitstappen, is de storm wat bedaard. Verdwaalde natte sneeuwvlokken dansen door de lucht. We lopen westwaarts naar de smalle duinenrij die de Amelandse polders tegen de zee beschermt. Na het beklimmen van de buitenste duinen kijken we uit over het lege en verlaten strand. Het zand is modderkleurig, de branding vaal, de zee verderop nevelig en grijs. Zelfs de meeuwen lijken vandaag aangetast door een grauwsliuier.

We volgen de dynamische lijn van het water noordwaarts, evenwijdig aan de branding. Voor ons uit licht de zee plotseling fel op, alsof er een immens zoeklicht over de golven strijkt. De wind valt weg; het einde van de bui is in zicht. De zon kruipt onder de nu witgerande wolk vandaan en staat ineens te stralen in ongekend hemelsblauw. Weg grauwhed. Het hele land- en zeeschap aan onze voeten lijkt door een meesterhand in heldere kleuren overgeschilderd. De branding bruist zilverwit in een deinende vlakte van diep groenblauw. De lucht is kraakhelder; de verre scheiding tussen hemel en zee haarscherp. Het vergulde strand straalt ons tegemoet.

Vanuit zee komen inmiddels weer grote wolken opzetten, gitzwart als ze beschenen worden door de lage winterzon. Meeuwen dansen als sneeuwvlokken tegen de duistere lucht. We horen het gedruis van de hagel, maar zelf blijven we nagenoeg buiten schot. Het meeste geweld speelt zich vóór ons af, onder een grootse regenboog. Zo is het de hele dag een komen en gaan van wolken en blauw, wind en regen.

Weer of geen weer, ik had deze lichtshow niet graag willen missen!

Eef Arnolds

De tekst is eerder verschenen in het tijdschrift Jonas 66. 2003.